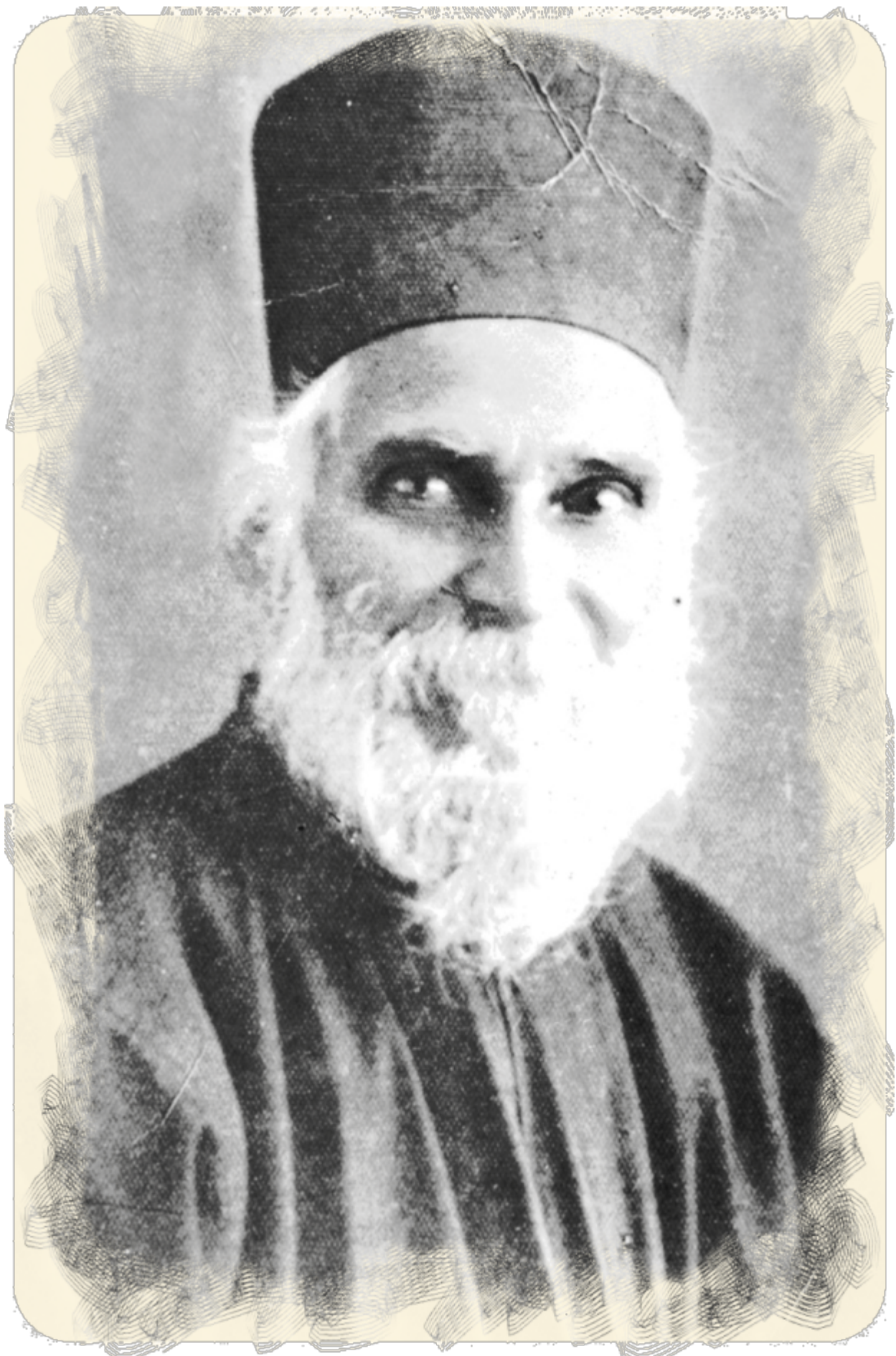

23 Ιανουαρίου 2014

Ιερομόναχος Κυπριανός Σταυροβουνιώτης (1878-1955)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ιερομόναχος Κυπριανός Σταυροβουνιώτης (1878-1955)

Ο παπα-Κυπριανός έζησε τα περισσότερα χρόνια της ζωής του, στην Ιερά Μονή Σταυροβουνίου. Σε όσους έτυχε να τον γνωρίσουν, υπήρξε μια ξεχωριστή ασκητική μορφή κατά το πρώτο μισό του 20ου αιώνα. Γεννήθηκε στο χωριό Δάλι της επαρχίας Λευκωσίας, το 1878, χρονιά που η Κύπρος έφυγε από το ζυγό της εξασθενημένης οθωμανικής αυτοκρατορίας και πέρασε σ εκείνο της αναγεννημένης βρετανικής αποικιοκρατίας. Παιδί έξυπνο και μελετηρό, κατάφερε μέσα σε τρία χρόνια να τελειώσει το Δημοτικό Σχολείο της γενέτειρας του, αφού εκείνο τον καιρό, οι μαθητές προβιβάζονταν σύμφωνα με τις γνώσεις και ικανότητες τους. Στη συνέχεια ο φιλομαθής νέος κατάφερε να τελειώσει το Σχολαρχείο, που εκείνα την εποχή ισοδυναμούσε με σημερινό Γυμνάσιο.

Το 1905, ο κατά κόσμο Κυριάκος Χατζηγεωργαλλή, σε ηλικία 27 χρόνων, αποφάσισε να αφήσει την κοσμική ζωή και να ακολουθήσει τη μοναχική. Τα κυπριακά μοναστήρια που κρατήθηκαν ζωντανά, ύστερα από τη μακρόχρονη όσο και πικρόχρονη τουρκική σκλαβιά, ήταν μετρημένα. Τα δεκάδες μοναστήρια που λειτουργούσαν σε όλη την Κύπρο, στα πρώτα χρόνια της τουρκοκρατίας, δεν άντεξαν τις πιέσεις, τους κατατρεγμούς, λεηλασίες και σκοτωμούς των αλλόθρησκων κατακτητών γι' αυτό τα περισσότερα εγκαταλείφθηκαν, λίγα λειτουργούσαν με ένα η δυο μοναχούς, ενώ ελάχιστα, τα ευπορότερα, παρά τις ποικίλες δυσκολίες, κρατήθηκαν στη ζωή. Η Ιερά Μονή της Κυκκώτισσας, της Μαχαιριώτισσας, της Τροοδίτισσας, του Αγίου Νεοφύτου και μερικές άλλες, είχαν συνέχεια τις πόρτες ανοικτές και τα κεριά αναμμένα. Ο φόβος και το πυκνοσκοτάδο που πλάκωναν τη Μεγαλόνησο, με την αλλαγή της εξουσίας στο νησί, άρχισαν ν' απομακρύνονται. Νέοι και νέες που διψούσαν το στεφάνι του Νυμφίου Χριστού, ξεθάρρεψαν και μπήκαν σε μοναστήρια για να υπηρετήσουν τον Τριαδικό Θεό. Ερειπωμένες Μονές ανακαινίζονται και εγκαταλειμμένες επανδρώνονται. Μια από αυτές είναι η Ιερά Μονή Σταυροβουνίου, που απέχει λίγα μόνο χιλιόμετρα από το Δάλι. Αυτή τη Μονή θα επιλέξει ο ταπεινός δούλος του Θεού Κυριάκος για να μονάσει, με σκοπό να αποβάλει τις αμαρτίες του, να προσφέρει στον Παντοδύναμο και τους ανθρώπους τις υπηρεσίες του, να προσευχηθεί, να αναζητήσει το Θεό, να προσπαθήσει να γίνει «καθ' εικόναν και καθ' ομοίωσιν». Προσήλθε σ' αυτή, φόρεσε το μοναχικό ράσο και πήρε το καλογερικό όνομα Κυπριανός. Στην πρέπουσα ώρα, ο μοναχός Κυπριανός έλαβε το σχήμα της ιερωσύνης.

Εκείνα τα χρόνια η Μονή Σταυροβουνίου βρισκόταν κάτω από δύσκολες οικονομικές συνθήκες. Μόλις είχαν περάσει τρεις δεκαετίες από την επαναλειτουργία της και οικονομικά δεν είχε ορθοποδήσει. Αναφέρονται περιπτώσεις κατά τις οποίες η Ιερά Αδελφότητα δανείστηκε χρήματα από ιδιώτες,

για να εκπληρωθούν βασικές ανάγκες της Μονής. Ήταν το έτος 1923, όταν ο παπα-Κυπριανός συναισθανόμενος την επικρατούσα στο μοναστήρι κατάσταση, φεύγει για το Άγιον Όρος. Στον Άθωνα εγκαταβίωσε στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας, αυξάνοντας και εντείνοντας εκεί, τους σωματικούς και πνευματικούς αγώνες του. Αφού παρέμεινε στη Σιμωνόπετρα για ένα περίπου χρόνο, αναζητώντας ασκητικότερη ζωή, ο μαραθνοδρόμος αθλητής του Χριστού ιερομόναχος Κυπριανός, αναχωρεί για την έρημο των Κατουνακίων. Γίνεται δεχτός στην Καλύβη του Αγίου Γερασίμου, κοντά στο Γέροντα ησυχαστή Καλλίνικο, από τον οποίο, σαν μέλισσα, τρυγά άφθονη πνευματική γύρη, από το δροσερό ανθώνα του. Μια γύρη, με την οποία θα φτιάξει το μέλι του, που αργότερα, με αγάπη και χαρά θα το προσφέρει σε πικραμένες ψυχές, για να γλυκάνει τον πόνο τους. Ύστερα από εξάμηνη παραμονή στην κατουνακιώτικη έρημο, ο ησυχαστής ιερομόναχος, οδεύει να γνωρίσει και άλλα μέρη του Άθωνα.

Ήταν το έτος 1924, όταν ο Ηγούμενος Βαρνάβας και η Ιερά Αδελφότητα της Μονής Σταυροβουνίου, έστειλαν επιστολή στον παπα-Κυπριανό και τον καλούσαν να επιστρέψει στη Μονή της μετανοίας του, αφού όπως εξηγούσαν, τα σοβαρά οικονομικά προβλήματα που απασχολούσαν τη Μονή ξεπεράστηκαν. Ο παπα-Κυπριανός προβληματίζεται, γιατί δεν έπρεπε να πάρει βεβιασμένη απόφαση. Ο Ηγούμενος και οι συμμοναστές του στην Κύπρο, τον θέλουν και τον καλούν κοντά τους. Οι λόγοι για τους οποίους έφυγε, έπαψαν να υπάρχουν. Από την άλλη, το Άγιο Όρος άρχισε να ριζώνει μέσα του. Κάθε Μονή, Σκήτη, Καλύβα και Κελί, ήταν για τον ιερομόναχο Κυπριανό οάσεις και κολυμβήθρες πνευματικής αναγέννησης, στη μεγάλη πορεία του. Η επιστολή από τη Μονή Σταυροβουνίου γέννησε το δίλημμα. Να επιστρέψει στην Κύπρο η να παραμείνει στον Άθωνα; Αδιαλείπτως προσεύχεται, να φωτιστεί από το Θεό και την Παναγία για το πρακτέο. Στην απόφαση του πρέπει να υπάρχει και η θεία βούληση. Ετοιμάζει δυο κλήρους, γράφοντας στον ένα να επιστρέψει και τον άλλο να παραμείνει. Τους τοποθετεί πίσω από ένα εικόνισμα της Μητέρας του Θεού και αφού προσευχηθεί στην Αειπάρθενο, να μεσιτέψει για το δίκαιο και ορθό, παίρνει στα χέρια τον ένα κλήρο. Ήταν εκείνος που θα τον έστελνε για πάντα στον τόπο του, στο μοναστήρι που φόρεσε το τιμημένο ράσο. Ο πνευματικός παπα-Κυπριανός, εξομολογεί, νουθετεί και καθοδηγεί εκατοντάδες πονεμένους και ταλαιπωρημένους χριστιανούς που φτάνουν κοντά του απ' όλα τα μέρη του νησιού. Στύλος πνευματικός, γίνεται στήριγμα και βοήθεια των αδυνάτων. Προσφέρει αγάπη, παρηγοριά, ελπίδα και δύναμη. Όσοι κοπιώντες και πεφορτισμένοι τον επισκέπτονται, αφήνουν στο κελί του τα βάρη τους. Φεύγουν ξαλαφρωμένοι από το Γέροντα και εμποτισμένοι με το «μέγιστον φάρμακον της πίστεως». Αυτό που θα ενεργήσει να ορθοποδήσουν, να παλέψουν και να ανταπεξέλθουν στις ποικίλες δυσκολίες της ζωής. Ο ιερομόναχος Κυπριανός κοιμήθηκε το 1955.

Πηγή: Κώστα Παπαγεωργίου, *Κύπριον Πατερικόν Αγίου Όρους, Εκδόσεις Παλέττα, Κύπρος 2011.*